

δσον λαλῶν τοῦλάχιστον καὶ οὐτοί. Μὴ ἀναμένετε ὥστε μὲν ἡμέραν κρεμάσαντες ἐπὶ τοῦ Στρυμόνος τὰ ὄργανά σας μυρολογῆτε πρὸς τὴν παρθένον Μακεδονίαν τοῦ Σολομοῦ ἐκείνου τοῦ ἁγίου.

*Δυστυχῆς! παρηγορία μόνη σου ἔμεινε τὰ λες,
Περασμένα μεγαλεῖα καὶ διηγῶντάς τα γὰ κλαῖς!*

ΧΡΟΝΙΚΑ

Εἰς τὰ ἐν Γερμανίᾳ τελεσθυσόμενα μεγάλα γυμνάσια ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ γηραιοῦ αὐτοκράτορος, ἡ Τουρκία ἀποστέλλει δλοκλήρῳ ἐπιτελεῖον ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ μοναίρου Ἀχμέτ Μουχτάρ πασά. Ἡμεῖς δέ; Ὅσον εἴμεθα ἐναντίον τῶν ὑπὸ μορφὴν ρουσφετίων γινομένων ἀποστολῶν, τὸσον κατὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν ἐννοοῦσαμεν νὰ σταλῶσιν οἱ μᾶλλον εὐπαιδευτοὶ ἀξιωματικοί μας, περὶ ὧν θὰ ὑπῆρχε πεποίθησις, ὅτι ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσωσι τὴν ἀποστολὴν τῶν ὑπὲρ τῆς διοργανώσεως τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ. Καὶ ἐγνοίσαμεν μάλιστα ὅτι ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἔπρεπε νὰ τεθῇ ὁ εὐπαιδευτος ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Πουρναράς, χρησιμεύσας ἄλλοτε στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Κων/πόλει πρεσβείας μας, ἀπαρτίσας μέλος τῆς ἐπὶ τῶν ἐλληνοτουρκικῶν συνόρων ἐπιτροπῆς καὶ ἐν πάσῃ ἀποστολῇ ἐπιδείξας πλούσια προσόντα στρατιωτικῆς νοημοσύνης καὶ κοινωνικῆς ἀγωγῆς.

Οἱ διωγμοὶ τῶν Ἰουδαίων ἐν Οὐγγαρίᾳ καὶ τῶν Οὐγγῶν ἐν Κροατίᾳ ἔλαβον ἐδῶ μορφήν διωγμῶν κατὰ τοῦ σιδηροδρόμου. Οὕτω πάλιν χθὲς εἰς ἅγιον Νικόλαον τῶν Μεγάρων πλησίον τῆς δημοσίας ὁδοῦ μετέβησαν κάμποσοι χωρικοὶ ἐνοπλοὶ ἐκ τοῦ χωρίου Μάνδρας, ἵνα κακοποιήσωσι τοὺς ἐργάτας, συνάμα δὲ καὶ τὰ ἔργα. Θὰ συνέβαινον δὲ πολλὰ ἀπευκαταῖα, ἐὰν ὁ Βιρνοδίκης ἐγκαιρῶς δὲν εἰδοποιεῖ τὸν Σταθμάρχην τῆς Ἑλευσίνος, ὅστις δραμὼν ἔτρεψε εἰς φυγὴν τοὺς ἐνόπλους, μὴ κατορθώσας ὅμως οὐδένα ἐξ αὐτῶν νὰ συλλάβῃ. Πρὸς διατήρησιν δὲ τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως, ἐτοπθετήθησαν ὑπὸ τοῦ σταθμάρχου δύο ὅπλιται εἰς τὸ μέρος αὐτό.

Ληστεία καθ' ὅλους τοὺς τύπους καὶ τὰ τερτίπιά της συνέβη τὴν 3ην μεσοῦντος εἰς τὴν θέσιν Πετροβούνη τῆς περιφερείας Μαγουλιάνων τῆς ἐπαρχίας Γορτυνίας ἐναντίον δύο πολιτῶν ὑπὸ πέντε ἄλλων, οἵτινες τοὺς συνέλαβον, τοὺς εἰδερὰν καλὰ καλὰ, τοὺς ἀφῆρσαν ὅσα ἔφερον μαζύ των καὶ εἶτα τοὺς ἀπέλυσαν.

Ἡ ὑπόθεσις Δέγγλερ ἔλαβεν ἐσχάτως κομικοτραγικὴν τῆσδε διαστάσει. Ἐν τῇ ἀνταλλαγῇ — καὶ θὰ ἔχωμεν καὶ συνέχειαν — μεταξύ τούτου καὶ τοῦ κ. Πηγαδιώτου ἀλληλογραφία ἀποκαλύπτονται νέα πράγματα οὐχί, ἐννοεῖται, δυσανάλογα τῆς γνώσεως ἥδὴ δεγγλεριάδος ιστορίας. — Οὕτω π. χ. μαυθάνομεν ἐξ αὐτῆς ὅτι ὁ κ. Δέγγλερς εἶχεν ἐκδώσει 1000 ὑποσχετικὰ γραμμάτια ἑκάστου τῶν ὁποίων ἐτίματο 15,000 φράγκα διὰ τοὺς δυναμένους νὰ ἀνακαλύψωσι τὰ κλαπέντα του. — Ἐνὰ εἶδος ἀνωνύμου ἐταιρίας μὲ μετοχὰς καὶ κεφάλαια 15,000,000 ἀν' ἀγαπάτε — φράγκα! ἀλλὰ τὰ γραμμάτια ταῦτα μὴ νομίζετε ὅτι

δὲν ὑπόκεινται — ὡς ὅλαι αἱ μετοχαὶ — εἰς ὑψώσιν καὶ ἐκπεσμόν τοῦναντίον ὁ κ. Δέγγλερς, μᾶς γνωστοποιεῖ ὅτ' ἡ αὐτομείωσις τούτων ἐπέρχεται ἀνάλογος ἐκ τῆς μείωσης ἢ ἐλάσσονος ἀνακαλύψεως τῶν πραγμάτων του οὕτω — λέγει ὁ ἴδιος — ἐν τεύχεῳ φορέματος τοῦ κ. Μακκᾶ, ἕνα μανίκι ἃς πούμε — τιμᾶται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ φορέματος δλοκλήρου καὶ καθεξῆς. Τώρα διόλου παρῆξεν ὅτι νὰ εἰσαχθῶσι τὰ γραμμάτια αὐτὰ εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ νὰ ἔχωμεν τότε ἐπὶ πλέον καὶ αὐτὸ τὸ χαρτὶ τῆς συναλλαγῆς.

Χθὲς μ. μ. ἀπεβίωσεν ὁ πατὴρ τῶν γνωστῶν παρ' ἡμῖν συμπολιτῶν Σπυρίδωνος, Λούκα, καὶ Νικολάου, **Ἰωάννης Χαλκοκονδύλης** γνωστότατος καὶ αὐτὸς καθ' ὅλον του τὸν βίον ὑπάρξας διὰ τὴν πολλὴν εὐφυΐαν του καὶ τὴν τολμὴν τοῦ χαρακτήρος του, ἀνδρικὰ καὶ ἐλληνικώτατα ἐν ταύτῳ πλέονεκτήματα ἅτινα ἐκληροδότησεν καὶ εἰς τοὺς προσφίλους τῇ ἀθηναϊκῇ κοινωνίᾳ υἱοὺς του. Ὁ μακαρίτης ἀνῆκεν εἰς ἕνα τῶν ἀρχαιοτάτων καὶ ἐπιστήμων οἰκῶν, ὧν ἡ ἱστορία θὰ ποιῆται πάντοτε μνείαν ὅσας πράγματεται περὶ Ἑλλάδος καταλείψει δὲ ἀγαθὴν μνήμην πρὸς τοὺς γνωρίσαντάς αὐτόν.

ὑπὸ τίνων νομίζετε ἔπρεσαν ἡ πρῶταις τοῖς φέουσιν ἀγγελτήριον τοῦ κινδύνου κατὰ τὴν χθὲς τὸ ἑσπέρας συμβᾶσαν πυρκαϊὰν εἰς τὰ ἄνω τῆς γειτονικῆς μας Ὀδοῦ Βουλῆς, ἐν τῇ μιᾷ γούρβᾳ πλήρους ρητινίτου; ὑπὸ δύο κυνηγῶν οἵτινες ἅμα εἶδον πυρκαϊὰν ἐδραξαν διὰ τοῦ ὅπλου τῶν πρῶτῶν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ πυροβολήσωσιν, ἀφοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας δὲν πιστεύομεν νὰ ἀναψῶν οὔτε ἴσκα.

Κατ' ἔκθεσιν τοῦ Νομάρχου Αἰτωλοακαρνανίας, εἰς δώδεκα ἀνέρχονται οἱ κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστου συλληφθέντες ἢ προσελθόντες φυγῶδικοι. Ἐξ αὐτῶν τρεῖς κατηγοροῦνται ἐπὶ ζωοκλοπῇ, εἰς διὰ φόνον, εἰς δι' ἀπαγωγὴν, εἰς διὰ ληστείαν καὶ οἱ λοιποὶ ἐπὶ ἀναίρεσει.

Οἱ προσελθόντες φυγῶδικοὶ κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστου ἐκ τῆς Λευκάδος, ἥτις πρῶτην φοράν ἀκούομεν ὅτι βγάζει καὶ αὐτὴ κακούργους, εἰσὶ τέσσαρες, ἐξ ὧν οἱ δύο μὲν κατηγοροῦμενοι ἐπὶ ἐκδίασει, καὶ οἱ ἄλλοι δύο ἐπὶ ἀπαγωγῇ καὶ βιασμῷ. Ὡς ἐρωτικά τὰ κακούργηματα τῶν Λευκαδίων, τῶν καὶ ἀπὸ Πέτρας ἢ ἀρχαία Σαπφῶ κατέπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν ἐρωτικῶσα ἢ δυστυχῆς.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Ἡ προχθεσινὴ ἀπάντησις τοῦ Δημάρχου εἰς τὰ διὰ τοῦ Αἰῶνος δημοσιευθέντα ἀποσπάσματα μακρὰς ἐκθέσεως τοῦ Νομάρχου περὶ τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἐμποιήσῃ γενικὴν εὐάρεστον ἐντύπωσιν, διότι δι' ἄρθρων νόμου καὶ πραγμάτων ἀδιαφιλονεικῶν ἐξηλέγχοντο μία πρὸς μίαν αἱ ἄλλως τε κατὰ τὸ πλεῖστον ἀκαδημαϊκαὶ τοῦ κυρίου Νομάρχου τῆς πρωτεύουσας, ὅστις ὅμως διὰ τοῦτο εἶνε ἡμιστὰ ἀξίος ψόγου, τοῦναντίον ἐπαίνου, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀρχεται διαφαινόμενος εἰς τοὺς ἡμετέρους ὀφθαλμοὺς πρότυπον Νομάρχου, ἐξηλέγχοντο λοιπὸν ἀνυπόστατοι. Ἐὰν ἐγένοντο κατὰ τὴν δημοτικὴν διαχείρη-

σιν σφάλματα και παρατυπίαι, ἀμφότερα ἐγένοντο τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου και τὸ παραδοξώτερον—τῇ ἐγκρίσει τοῦ κ. Νομάρχου. Μετ' ἀνυπομονησίας διὰ τοῦτο περιμένοντες τί μέλλει ν' ἀπαντήσῃ ὁ κ. Νομάρχης εἰς ταῦτα, διότι δὲν εἶνε δίκαιον προΐσταμένη ἀρχὴ νὰ ἐκθέσῃ ἀδίκως ὑφισταμένην ἀρχὴν εἰς ἔλεγχον κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ἀνυπόστατον. Το μόνον ἀσθενὲς μέρος ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τοῦ κ. Δημάρχου εἶνε τὸ ἀφορῶν τὸν Δημοτικὸν Εἰσπράκτορα, ὅστις ἔπρεπε νὰ ᾔη παυμένος πρὸ πολλοῦ, πρὸτάσει τοῦ κ. Δημάρχου. Ἡ μᾶλλον ἀκριδέστερον ἔπρεπε νὰ ἔχῃ συντεταγμένην ἐκθεσιν πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, ὅστις νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡτιολογημένην πρότασιν παύσεως αὐτοῦ. Ως πρὸς μόνον τὸ σημεῖον τοῦτο ἀναμνηστικὸν ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου και ἀπολογίαν παρὰ τοῦ Εἰσπράκτορος.

Κατὰ τασούτω δὲ μᾶλλον ἐπιμένοντες εἰς τοῦτο, διότι ἐλπίζομεν νὰ διαταχθῇ προσωποκράτις τῶν ἀνακτόρων, διότι ἐκ τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸν Δῆμον ἐκ τοῦ ποσίου ὕδατος τὸ μεγαλύτερον ποσὸν ὀφείλει ἡ ἀνακτορικὴ ἐπιχορήγησις. Μέσα λοιπὸν τὴν Κυρίαν αὐτήν!

Ἀλλ' ὅσα περὶ ἀφάσεων πιστώσεων τοῦ Δήμου ὁ χθεςινὸς Αἰὼν γράφει, ζητῶν νὰ ἐπιρρίψῃ τὴν εὐθύνην τῶν ἀφάσεων εἰς τὸν Δήμαρχον και συνάμα σημειῶν ὅτι αἱ αὐταὶ ἀφάσεις **παμψηφεί** ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου και κατόπιν θρηνηδῶν ὅτι ὁ Δήμαρχος ὕβρισε τὸ Συμβούλιον, διότι ἀντέγραψε τὸ ἀπλούστατον γεγονός, ἡ σύγχυσις αὐτὴ και ἡ παραζάλη ἐν τόσῳ μακραῖς και πλατεῖαις στήλαις τοῦ Αἰῶνος, ὅπου ἐν ἀνέσει ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφέρωνται αἱ ἰδέαι, γεννᾷ ἐντύπωσιν προβαίνουσαν μέχρι ἱλαρότητος. Ὅταν δὲ ἀναμνησθῇ τις ὅτι ὁ γράφων ἦτο και πρὸεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἡ ἱλαρότης βεβαίως κορυφούται και δικαίως ἐρωτᾷ πῶς μεγαλόσχημος Δημοσιογράφος και

Δημοτικὸς Σύμβουλος τῆς πρωτεύουσας τοῦ θεοσώστου βασιλείου τῆς πρωτεύουσας ἀνακατόν ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα ἐν μιᾷ και τῇ αὐτῇ στήλῃ.

Ἦτο καλὸς ὁ Δήμαρχος, ὅταν ἐν τόσῳ **παμψηφεί** ἀρμονίας ἐψηφίζοντο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου και ἐνεκρίνοντο ὑπὸ τοῦ νομάρχου ὅλαι αὐταὶ αἱ ἀφάσεις. Τώρα πῶς μετεβλήθη ἀπὸ καλοῦ Δημάρχου εἰς σπάταλον, τοῦτο δεῖται ἐξηγήσεως. Καὶ διὰ μὲν τινες Συμβούλους, ἐν οἷς και ὁ Συντάκτης τοῦ «Αἰῶνος» τὸ κλειδί τῆς ἐξηγήσεως αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ και αἱ ἐν αὐταῖς ἀποτυχίαι παρέχουσιν· ἀλλ' ἡ αἰφνιδία ἐξέγερσις τοῦ κ. Νομάρχου κατὰ μέτρων ἐπιτροπομένων μὲν ὑπὸ τοῦ Νόμου, ἐγκεκριμένων δὲ ὑπὸ τοῦ ἰδίου, αὐτὴ μᾶς φαίνεται ὀλίγον ἀνεξήγητος.

Δυστυχῶς δὲν ἀρκεῖ εἰς Δήμαρχος διὰ νὰ ἀναγεννήσῃ τὸν Δῆμον· ἀπαιτοῦνται και δεκαοκτὼ Σύμβουλοι οἵτινες νὰ συνεργάζωνται μετ' αὐτοῦ ἐν ἀφιλοκερδεῖᾳ προσωπικῇ και ἐκλογικῇ. Διεκρίνοντο ἐπὶ ταύτῃ τὸ παρελθὸν Συμβούλιον; Περὶ τοῦτου ἂς φωτίσῃ τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ ὁ Αἰῶνος, διότι και ἀναξιοπρεπὲς εἶνε τώρα εἰς τὰς παραμονὰς ἐκλογῆς Συμβούλων ἢ παρ' ἀξίων ἀποθέσεως τινῶν ἐξ αὐτῶν και ἡ παρὰ τὸ δίκαιον συκοφάντησις τοῦ Δημάρχου. Ὅταν δεικνύῃ διαθέσεις χειμάρρου Δήμαρχος τις, τὰ προχώματα ἀνεγείρει τὸ Συμβούλιον· ἀλλ' οἱ Σύμβουλοι ἤνοιγον τὰς ἀγκάλας τῶν κοίτην εὐρείαν ὀνειροπολοῦντες νὰ περάσῃ ὁ χειμάρρος, ἐνῶ τὸ ρεῦμα τοῦ Δημάρχου μόλις ἦτο εἰς κατὰστασιν Ἰλισσοῦ. Προκαλούμενοι θὰ ἐπανεέλθωμεν.

ΣΤΑΦΙΣ

Πάτρις. Ἀτμόπλοιοι ἀγγλικὸν **Roubourgk** παρέλαβεν δι' Ἀμερικὴν 5,020 βαρέλια σταφιδόκαρπον λίτρας 1,294,

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 569)

Βεθυθισμένη ἐντὸς εὐρέας ἀνακλίντρον σπινθίζουσα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ἐρεσινώφου, ἡ Κλαίρη, μὲ χεῖρας κρεμαμένας και ἀδρανεῖς, πλανῶσα ἀνὰ τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς της, παρετήρει, χωρὶς νὰ βλέπῃ, τὸν θαυμάσιον ὀρίζοντα, ὅστις ἐξετυλίσσαστο ἐνώπιόν της. Ἀπὸ μιᾶς ὥρας ἦτο ἐκεῖ ἀκίνητος, σιωπηλὴ, λουομένη ἐντὸς τῶν ἀπείρων τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, αἵτινες ἐδίδον λάμψιν οὐρανίαν εἰς τὴν κόμην της, μεταβάλλουσαι αὐτὴν εἰς χρυσοῦν στέφανον.

Ἀπὸ τινῶν στιγμῶν ἡ μαρκησία παρετήρει τὴν κορὴν της ἀνψούως. Μελαγχολικὸν μεῖδιμα ἐπεφάνη ἐπὶ τῶν

χειλέων της και διὰ νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς θυγατρὸς της, ἤρχισεν ν' ἀνακινή τὸ καλάθκι τῆς ἐργασίας της συνοδευούσα τὸ κίνημα τοῦτο μὲ προσποιητικὸν ἑρβόνηχα.

Ἀλλ' ἡ Κλαίρη, ἀναίσθητος εἰς τὰς πλaxιάς ταύτας ἐπικλήσεις, ἐμεινεν ἀκίνητος, παρακολουθοῦσα τὰς σκέψεις της μετ' ἐπιμονῆς. Ἡ μαρκησία πικαρισμένη ἀφῆκε ἐπὶ τοῦ τραπέζιου της τὴν ἐργασίαν της και ἡμικειρομένη ἐφώναζε διδούσα εἰς τὴν φωνὴν της τὸν ὀδυρμὸν ἐπιπλήξεως.

— Κλαίρη... Κλαίρη...
Ἡ δεσποινὶς Μπωλιὲ ἐκλείσε μίαν στιγμὴν τοῦς ὀφθαλμοὺς της, ὡς διὰ νὰ ἀποχαιρετίσῃ τὸ ὄνειρον αὐτῆς, και χωρὶς νὰ κινήσῃ τὴν κεφαλὴν σηκώνουσα μόνον τὰς χεῖρας της μέχρι τῶν χειρῶν τοῦ ἀνακλίντρον.

— Μητέρα! ἀπεκρίθη.

— Τί σκέπτεσαι;

Ἡ Κλαίρη ἐσιώπησεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν, και συνωφρυνθὴ χάπως ἔπειτα ὅμως ἀναλαμβάνουσα τὴν γαλήνην της.

— Δὲν ἐσχεπτόμην τίποτε, μητέρα, ὑπέλαβεν· αὐτὸς ὁ ζεστός ἀέρας μ' ἐνάρκωσε... Γιατί μ' ἐφωνάξατε;

— Διὰ νὰ μοῦ μιλήσῃς, ἀπεκρίθη ἡ μαρκησία μεθ' ὕψους σχεδὸν ὀργίλου, γιὰ νὰ μὴ μένης τόση ὥρα ἔτσι ἀσηχημένη.

Ἐξηκολούθησε στιγμὴ σιωπῆς. Ἡ Κλαίρη ἀνέλαβε τὴν γογγυλὴν θέσιν της. Ἡ μαρκησία, κλίνουσα πρὸς τὰ ἔμπροσ, εἶχεν ἀπορίψῃ τὸ σάλι της, χωρὶς νὰ τὴν μέλῃ διὰ τὸν